

Гарванова пѣсенъ.

Гра! гра! фрѣкнаха едвамъ
И прѣждосаха се всички
Щъркове и ластовички,
Веселъ азъ останахъ самъ
По полета и горички.

Есенъта ме отърва
Пакъ отъ тия зли гадини;
Мои сж всичкитѣ градини,
Щото искамъ ще кѣлва:
Сѣме, трѣнки и глогини;

Чуй се само моя гласъ,
Нѣма кой да ми додява.
Лошо врѣме вечъ настава,
Но го съ радостъ чакамъ азъ,
Че сѣитба приближава.